

eller ej, er vel et spørgsmål om éns egne forventninger og om, hvad man tidligere var vant til. Når man kan møde mange gymnasieelever, som overhovedet ikke har læst lektier i folkeskolen, så er deres tærskel for, hvornår de synes livet er hårdt, ganske lav.

Jeg må bede om at få en politisk tilkendegivelse af, om ministeren synes, det er i orden, at man i gymnasiet kan møde elever, der ikke har læst lektier i folkeskolen.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg vil sige til hr. Jan Kørpe Christensen – som jeg kan være enig med i denne sag – at hvis man kan klare sig igennem en gymnasieuddannelse og klarer sig godt, ja, så er det ganske flot; så er man på forhånd bedre udstyret end de fleste. Men det at tage en gymnasieuddannelse, en studentereksamen – eller en HF for den sags skyld – kræver altså andet og mere end god begavelse, for hele den måde, man arbejder på i gymnasiet i dag, hele den form, hvorunder undervisningen foregår, kræver, at man også selv er aktiv.

Til hr. Frank Dahlgaard vil jeg sige, at jeg jo netop som svar på spørgsmålet sagde, at som jeg ser det, er det ikke muligt at komme igennem et gymnasieforløb uden hjemmearbejde, og at det forudsætter, at man afleverer de stillede opgaver, som jo for hovedpartens vedkommende må laves uden for skoletiden. Så jeg er overbevist om, at *hvis* man kan møde én – jeg har aldrig mødt nogen – der aldrig har læst lektier, så er det ret imponerende.

Frank Dahlgaard (KF):

Nu taler vi lidt forbi hinanden. Det, der er spørgsmålet, er, at når eleverne møder i 1. g og får de første hjemmeopgaver for – de får jo mange i løbet af et gymnasieforløb – så er det, at ganske mange gymnasielærere erfarer, at det er første gang, disse 1. g'ere skal lave hjemmearbejde, fordi de i hele folkeskoleforløbet aldrig har læst lektier, og spørgsmålet lyder: Finder ministeren, at det er i orden?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg mener, jeg har svaret, at det ikke er muligt på en forsvarlig måde og med det nødvendige udbytte at gennemføre en gymnasieuddannelse, uden at man også har hjemmearbejde. Jeg er ikke i stand til at sige, om årsagen til at nogle elever i 1. g åbenbart har vanskeligt ved at klare hjemmearbejdet, skyldes, at de ikke har prøvet

det i folkeskolen, men det kan jeg slet ikke forestille mig, at de ikke har.

Jeg vil i øvrigt mere generelt sige – det kan næsten gå på begge spørgsmål – at lektielæsning måske er en lidt gammeldags betegnelse. I dag arbejder skolen tit på den måde, at eleverne med stor fornøjelse påtager sig særlige opgaver, som de løser hjemme – og ikke blot hjemme, de går også ud i det omkringliggende samfund, hvor de undersøger, vurderer og stiller spørgsmål for så at vende tilbage til skolen, hvor de fremlægger tingene for klassen, altså en anden form for lektielæsning – men stadig hjemmearbejde – som et led i at få et skoleforløb til at fungere på en god og fornuftig måde. Det tror jeg vil udvikle sig mere og mere, men jeg kan ikke afvise, at lektielæsning også kan være udmærket. Jeg erindrer det ikke med den største glæde, men jeg har levet op til det så godt, jeg kunne.

Frank Dahlgaard (KF):

Nu er det jo ikke alle, der er udstyret med ministerens begavelse og evner. Der er nogle, der har det sværere, som måske ikke har opbakning hjemmefra og ikke har de store evner, og det er vel især dem, der har brug for noget lektielæsning, eller lad os kalde det hjemmearbejde.

Mit spørgsmål er, for jeg fik ikke noget svar, at såfremt ministeren skulle møde et ungt menneske, der netop har forladt 9. klasse og er på vej over i gymnasiet, som siger: Goddag minister, jeg har aldrig læst lektier eller haft hjemmearbejde for i folkeskolen, hvad er så ministerens holdning til det?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Der er noget, der hedder, at man skal møde manden, før man tager hatten af, men jeg vil til det regulære spørgsmål om lektielæsning, og til det, hr. Frank Dahlgaard nu fremfører, sige, at der kan være elever, som har svært ved at gennemføre hjemmearbejde af mange forskellige grunde.

Det kan være, at man har vanskeligt ved at klare sig på egen hånd, i hvert fald i en periode. Der er elever, der kommer fra hjem, hvor det måske er vanskeligt at få fred og ro fra omgivelserne til at lave lektielæsning. Der er elever, som ikke kan forvente – nu tænker jeg måske mere på folkeskolen, men det kan såmænd gælde for gymnasiet – at deres forældre kan give dem en sådan hånds-rækning, at man med rimelighed kan stille betydelige hjemmeopgaver.

Så det er for den enkelte lærer og underviser